ODO LUCENSIS. FLORUS LUGDUNENSIS. GUALTERUS DE MAURITANIA. SENTENTIAE. HUGO DE SANCTO VICTORE

Waldsassen (Oberpfalz) (?), Ende 12. Jh. Seite 90r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=460
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

qui carnē gestauerī mīpellat ꝓnobis. In cui rei figurā
in illo ꝑmo ꝑplo ⁊ in illo ꝑmo templo unus sacdos intrbat
in sca sctorū. Popls omis foris stabat. et ille qui solus ingr
diebat ī intiora ueli offerebat sacficiū ꝓpoplo foris stante.
Quid enī ageret ī illo ꝑplo nesciert iudei. sed nec modo scīnt.
De illis quippe dictū ē. Quā diu legit moyses uelamen posi
tū est sup cor eorū. Ibi uelam figura ē. Sed tollet figura
et apparebit ueritas. Sed qn tollet uelamen. Audi aplm.
Cū autē transierit ad dnm. auferet uelam. Propiciatus et
go peccis nostris ⁊ impietatib ꝑ illud sacrificiū uesprinū
transimus ad dnm ⁊ auferet uelam. Ꝓpter ⁊ dno crucifixo
uelū templi scissū ē. Itaq; nec carnē prepucij circūcidimus
iuxta ritū mosayce legis. nec abstinemus carnib quas cade
lex dicit ī mundas. nec sabbata ⁊ neomenias ⁊ dies festos cor
carnalit obseruamus. nec uictimas pecorū sacficamus deo. nec
pascha ī oue ⁊ azimis similit celebramus. et si qua alia fuerīt
ueta sacmta. quē oia umbras futurorū appellat apls. quia
ea figrabāt suo tempe reuelanda. que nos reuelata ꝓcipimus
ut remota umbra nuda eorū luce fruerem. Hā ⁊ cruen
do uetem hominē cū actib suis circūcidimus ī expoliacio
ne corpis carnis. Et cibos quos illi uitabāt ī pecorib nos iu
tamus ī moribus ⁊ ex ubem corpa mā hostiā unā sctā deo
placentē. Cui ⁊ aias mas ī desideriis scis ꝑ sangne effundi intelligenti
mus. et ap̄i uelut agni ī maclati sangne ab omni ī iqtate
mundam. qui ꝑ similitudinē carnis peccī. ⁊ capri mo pe
core ī uetib sacficiis figurabat. Nec eū negat ī cruciscor
nib tauri. qui ī illo cognouit maxima uictima. In illo